עין משפם גר מצוה

מש א מוי' פי"ב מהל' מעה"ק הלכה יב: ג ב מיי' פ"ה מהל' ממידין ומוספין הלכה טו:

הלכה כ: בג ה מיי׳ פי"ג מהלכות מעה"ק

בד ו מיי׳ פ״ה מהלכות מעה״ה

מוסף רש"י

. שכן מצינו בסילוק בזיכין. שהן אזכרה למנחת לחם הפנים כדכתיב והיתה ללחם לאזכרה (ויקרא כד) וממיכין את הלחם כקומן שמתיר את השיריים וסילוקן מעל השולמן במקום קמילה דמנחות הנקמלות וסינוקן מענ השומן במקום מקולה קמינה דמנחות הנקמלות (חברים מ.). שיריים שחסרו. שגמפורו מהן (יומא מחם). דאין מקטירין קומץ עליהן. דמנים (לקמן ט:) מן המנחה פכע לשחסרה היה הו שחסר קומלה (שם). חביתי כ"ג. . סיינו מנחת מחבת כ"ג שמביח בכל יום כדכתיב בלו את אהרן . מחליתה בבקר, על שם מחבח יו להו חביתין דכתיב על זבת בשמן תעשה (להדן ב:). מתכת בשתן תעשה (התר) ב.

לא היו באות הצאין. של

לא היו באות הצאין. של

ניל חלני עשרון בכקר מנימו

וחלי עשרון בערב וחליים

שקריבה לחלאין כדמיב

מחלימה בכקר, מחלימה מחמים

מחלימה של שלימה, מחלים

מחלים של שלימה, מחלים

מחון שלם הול תנילו שמניל עשרון שלס ומולהו (שם). שלמים ששחטן בהיכל וכו' ושחטו פתח אהל מועד. אלמא מדמלה הכשר מרעד. אלמא מדמלה הכשר עזרה לשלמים בפתח אהל מועד הלריך לדבר אם יבש הוא שיהיה שם עשרון שלם למנחה, ואם מנחת נסכים היא שנותנה בכלי יהא שם ג' עשרונים לפר ושני עשרונים לאיל אבל אם חסר השיעור אין הכלי מקדשין שאינו ראוי לכלי. (זבחים פח.).

שימה מקובצת (המשך) מקצת ואח״כ ימלאנו אלא יביא שלמים מתחלתן. הרגמ״ה. ותיבות כלומר שאינו קדוש עד . שיהא עשרון שלם שיהא עשרון שלם נמחק:

יו) מנחה קדושה בלא שמן

(תיבות ובלא לבונה נמחק)

דקבע לה כלי שרת דאין לה

דקבון ואח"כ יביא לה שמן.

הרגמ"ה: ימ] תיבות ואין דינה נעשרון נמחק: י**ט**] שמן ולבונה י והיינו: **כה**) סילוק בזיכין נפרס: נכן עליו את הבזיכין דלא: כגן שהגיע זמנה: כדן פרט לשחסדה אפ"ה מכשר אלמא: כס) דקאי בזיכין באפי: כו) ולגומר כלוגתא: כו) וגומר הבא: כם) ואח"כ חוצה דמחציתה משמע הד"א: כו) נמי קידש האינה: כ) דמשמע עיכובא שינה שינה בה והביאה לחצאין לא קדשה הס"ד ומה"יד לא צורכא מרא דרחיר מחציתה דמשתע מרא דרחיר מחציתה דמשתע קרא דכתיב מחציתה דמשמע . מתוך: (6) עשרון שלם ביחד מביתו: (כ) תיבת שלם נמחק: מביתו: לפן חיכת שלם נמחק:

(ג) מלאים המודקים סולת ממש
(ג) מלא: פרו חצי עשרון דלא קריש
כמאן ס"ל בחביתין אי כרבי
אלעור דאמר דקישה לחצאין
נילף נמי מפריש חצי עשרון
נילף נמי מפריש חצי עשרון
נימחק: (פ) אמר כחביתין
נמחק: (פ) אמר כחביתין
נמחק: (פ) אמר כחביתין
נמחק: (דו בית דקישו להצאין
ו אמו ומלת הס"ר ומהיד ששה

תאמר אמאי לא קאמר כדי שלא יהא טפל חמור מן העיקר כדאמר בסמוך גבי שלמים ששחטן בהיכל וגבי כהנים נכנסין בהיכל נא ג מיי' שם הלכה טו: נב ד מיי' פי"א מהל' פסוה"מ

מועד (שם ו) בחלר אחל מועד שייך למימר שלא יהא טפל חמור מן העיקר לפי שתלה הכתוב באהל מועד:

מקמיר עליו את הכזיכין. פירש בקונטרס דלא גמרינן ממנחה ולא היה לו לפרש כן דלקמן (דף ט:) פריך מינה למ"ד שיריים שחסרו בין קמילה להקטרה אין מקטיר קומן עליהן ומשני רבי אלעזר ש היא

גם שמועה זו אי אפשר ליישב: מאי מעמא דרבי יוחנן. וח"ת לימה למן משום דיליף מדם ושמא קבלה היה בידו טעם זה אי ומנו קבנה היא לעיל דלאפוקי דרבי יוחנן מפרש ר' אלעזר טעמא ^{פ)} דמתוך מול) (ראשון ראשון קדוש ולית ליה דרבי יוסי): ולרבי חנינא עשרון למה נמשח למנחת חומא. מימה אכחי חלי עשרון למה נמשח לרבי חנינא דלהמן בפ' שתי מדות (דף פו.) מוכח דנמשח למנחת חביתין ומנחת חביתין טעונה שמו ולבונה וי"ל משום דמתחילה היו מקדשין המנחה של חביתין בביסא עם השמן והיה גנאי בדבר מאן להוליא לכלי חול אחר שנתקדשה ולכך נמשח חלי עשרון מב] וטעם זה אנו לריכין נמי לרבי יוחנן דאמר לעיל דאינה קדושה לחלאין דאחר שנתקדשה שלימה היה גנאי להוציאה מכלי שרת לכלי חול ולריך לומר השתא לרצי חנינא שלא היו מערבין בביסא המנחה עם השמן אלא בחוך הביסא עלמה היה זה לנד אחד וזה לנד אחר שאם היה הכל מעורב לא היו יכולין אחרי כן לחלק בחלי עשרון מפני לוג ומחלה שמן שהיא עודף על החלי עשרון ולכ״ע נמי ל״ל כן דבמתניתין דשתי מדות (שם) מוכח שהיו מחלקין הסולת בחלי עשרון והשמן במדה שהיה מחזהת לוג ומחלה ואם תאמר לר' מאיר דאמר לקמן בפ' שתי מדות (שם) דשני עשרונות

היו במקדש אחד גדוש ואחד מחוק

ואם איתא לילף מדם וכי תימא רבי אלעזר מילתא ממילתא לא גמר והא אמר 6ר' אלעור מנחה שקמצה בהיכל כשרה שכן מצינו בסילוק בזיכין מנחה ממנחה יליף מנחה מדם לא יליף ומנחה ממנחה מי יליף והתניא יעד שלא פרקה נפרם לחמה הלחם פסול נפרם לחמה ואין מקטיר עליו את הבזיכין כן משפרקה נפרם לחמה הלחם פסול ומקטיר עליו את הבזיכין ואמר ר' יאלעזר לא פרקה ממש אלא כיון שהגיע זמנה לפרק אע"פ שלא פרקה כמי שפרקה דמיא ואמאי יו תיהוי כמנחה שחסרה קודם קמיצה יו הא לא קשיא מנחה לא בריר סֹ ברירה קומץ דידיה והא בריר ברירה קומץ דידה וכיון שהגיע זמנה לפרק כמאן דפרקה דמיא אלא יו מעתה תיהוי כשירים שחסרו בין קמיצה להקטרה דאין מקטירין קומץ עליהן יו לאו פלוגתא נינהו רבי אלעזר סבר לה כמ"ד ישירים שחסרו בין קמיצה להקטרה מקטיר קומץ עליהן גופא חביתי כהן גדול רבי יוחנן אמר 🗗 אינה קדושה לחצאין ור' אלעזר אמר מתוך שקרבה לחצאין קדושה לחצאין א"ר אחא מאי מעמא דרבי יוחנן אמר קרא ימנחה מחציתה יו הביא מנחה ואח"כ חוציהו מיתיבי חביתי כהן גדול לא היו באות חצאין אלא המביא עשרון שלם וחוצהו ותניא אילו נאמר מנחה מחצית הייתי אומר מביא חצי עשרון מביתו שחרית ומקריב חצי עשרון מביתו ערבית ומקריב ת"ל מחציתה בבקר מחצה משלם הוא מביא למצוה אמר ליה רב גביהא מבי כתיל לרב אשי יו והא חוקה כתיב בה אמר ליה לא נצרכא אלא להביאה שלם מביתו ומי א"ר יוחנן הכי והא איתמר יוּ הפריש חצי עשרון יכן ודעתו להוסיף רב אמר אינו קדוש ור' יוחנן אמר קדוש יו ואם איתא לילף מחביתיו וכי תימא ר' יוחנן מילתא ממילתא לא יליף ידו יוהאמר רבי יוחנן ישלמים ששחמן

ובמחוק . בהיכל כשירין דכתיב יושחטו פתח אהל מועד שלא יהא מפל חמור מעיקר דעתו להוסיף שאני סרתניא נמלאים אין שלא יהא מפל מיז מלאים אלא שלמים יי(כלומר שאינו קדוש עד שיהא עשרון שלם) ואמר רבי יוםי אימתי בזמן שאין דעתו להוסיף אבל בזמן שדעתו להוסיף ראשון ראשון קדוש ורב בחביתין כמאן ם"ל אי כר' אלעזר לילף מחביתין וכי תימא רב מילתא ממילתא לא יליף והאמר רב יו מנחה קרושה בלא שמן יים (ובלא לבונה) שכן מצינו בלחם הפנים בלא לבונה שכן מצינו במנחת נסכים בלא שמן ובלא לבונה שכן מצינו במנחת חומא על כרחיך רב כר' יוחנן ס"ל גופא אמר רב מנחה קדושה בלא שמן יוּ (ואין דינה כעשרון חסר) שכן מצינו בלחם הפנים בלא לבונה שכן מצינו במנחת נסכים כלא שמן וכלא לבונה שכן מצינו במנחת חומא ושמן ולבונה ייו קרשי האי בלא האי והאי בלא האי שמן שכן מצינו בלוג שמן של מצורע לבונה שכן מצינו בלבונה הבאה בבזיכין ורבי חנינא אמר

מחביחין. ולקדוש: מילחה ממילחה לה יליף. הילכך שאר מנחות שלה אמר לה] דליהוו כחביתין דחביתין דין הוא דליקדשו לחצאין אבל שאר מנחה לא: מנחה קדושה בלה שמן ולהקריבה: שכן מלינו בלחם הפנים. לא: מנחה קדושה בלה שמן ולהקריבה: שכן מלינו בלחם הפנים. שהיא מנחה ואין בה שמן אבל לבונה יש בה כגון בזיכין: מנחם נסכים. ליו הבאין עם כל הובח כדכתיב בתמיד (במדבר כח) עשירית האיפה סלת למנחה בלולה בשמן וגר׳ ואין בה לבונה: על כרחך כרבי יוחנן ס"ל. בחביחין דלא קדשה הלכך גמר שאר מנחות מחביחין: האי כלא האי. שמן בלא סלת ובלא לבונה ולבונה בלא שמן וסלת לחו שכן מצינו בבזיכין שמקדשין את הלבונה בלא שמן וסלת. ואי קשיא הא אמי לחם הפנים בהדייהו לאו פירכא היא שהרי אינו מחקדש עם הלבונה בבזיכין. ומיהו אשכחן דכלי שרח מקדשין לבונה שבחוכן בלא שמן וסולח: 63

לחצאין אבל: **(ו**) בכלי שרת קידש אע״פ: (ו) נסכים הבאה עם הזבח כדכתיב גבי תמ **(ח**) שמן וסלת הס״ד ומה״ד שמן דקדיש כלאו הני בלוג שמן של מצורע שהלוג מקדשו בלא סלת ולבונה הס"ד ומה"ד לבונה בלא סולת ושמן שכן: (**גק) משום דיליף** מדם. והר"ר יונה תירץ דאי לאו קרא דמחציתה לא הוי מצי יליף מדם דשאני דם דכולה עומד ליקרב מיד אבל מנחה שמחציתה קרב בבוקר ומחציתה בערב למה לא (תקריב) [תקריש] לחצאין הרי החצי זה הוא מנחה שלמה ואף בתר דגלי קרא דבאה בבת אחת אנו צריכין למילף (מדם) דלא תימא דאינה באה בכת אחת אלא למצוה ולעיל נמי דפריך לילף מדם היינו בתר דגלי קרא מחציתה או פריך לילף מדם לעכב. תו״ח. וו״ל תוס׳ אחרות ועוד אומר הר״ר יונה דלא דמי לדם שהרי בדם היו תכופים ההואות זו לזו והוי הכל כמו לילף מדם לעכב. תייה, וזיל תוסי אחרות ועוד אומר הדיר יונה דלא דמי לדם שהיר בדם היו תכופים ההואות זו לזו והוי הכל כמו דבר אחר לומים הוא ביניבות לדבריבות לדבריבות בהיל בל המיכה בקה המידה בבקר ומהמיים. עבר בם קדריף ילנו לומר דקדשה לחצאין ומשום הכי אצטריך להאי טעמא. ע"כ: פ] דמתוך הס"ד ומה"ד ראשון ראשון קדוש ורב לית ליה דר" יוסי. גליון תנא הוא ופליג א"ג לא שמיע ליה. תריים: פ6] להוציאה בכלי חול: פכן עשרון א"ג משום שהיו מדרין אתו בעשרון והימשרוך היה מקודש משום מנחת חוטא ונגאי הוא להניחו אח"כ בכלי שאינ מקודש וכדה ניחל למה נמשח חצי לוג משום שה"י קודם לכן בלוג שהיה קדוש משום לוג שמן של מצורע. תו"ח:

ואם איפא. דדם לא קידש לחלאין לילף מנחה מדס: שקמלה מגנחה שנקמצה בהיכל כשרה שכן מצינו בסילוק בויכין. ואם בהיכל כשרה. ואע"ג דדינה בעזרה כשאר קרבנות: שכן מלינו בסילוק בזיכין. כ] דהיא בהיכל אלמא דאיכא קמילה בהיכל דסילוק היינו 'קמילה': עד שלא פרקה. למערכת לחם הפנים בשבת: ואוכלים קדשי קדשים ושירי מנחות י"ל דהתם כתיב (ויקרא ג) פתח אהל הלחם פסול. דהויא לה מנחה שחסרה

קודם קמילה ואמרינן לקמן (דף ע:) מן המנחהש) פרט לשחסרה ובלחם הפנים י גופיה אמר לקמן (דף יב:) [קדש קדשים] הוא כי שאם נפרסה אחת מחלותיה כולן פסולות: משפרקה נפרם לחמה הלחם פסול. אף ע"ג דלחחר סילוק באן (6) לו(מלה) נפרס פסולה דהוי שירים שחסרו בין קמינה להקטרה ואמרינן לקמן (דף ט:) דאע"ג דמקטירין קומץ עלייהו שיריים אסורים באכילה: ומקטיר עליובב] בויכין. [דלא] גמרינו ממנחה: בג] הגיע ומנה לפרה. שעברו שש שעות כדאמר בפרה תמיד נשחט (פסחים נח.) מוספין בשש בזיכין בשבע מ: קודם קמילה. דהא עדיין לא פירקה ומיפסל דהא אמר לקמן מן המנחה פרט כד] י)לכשחסרה מכשיעור. אלמא לא יליף מנחה (כ) ממנחה: לעולם מנחה ממנחה יליף ולא דמי לחם הפנים לשאר מנחות דמנחה לא בריר קומץ דידה שהכל ביחד הלכך קודם קמינה ליכא למימר כמאן דקמנה דמיא דהא מחוסר מעשה: אבל לחס הפנים בריר קומן דידהו דקאי בה] בבזיכין באפי נפשיה הלכך משהגיע זמנה לפרוק כמאן דקמלה דמיא: בו] ולה פלוגחה היה. לקתן בשתעתין: מנחה מחליתה. מנחה תמיד מחליתה בבקר סוגומר בין הביא מנחה שלימה של עשרון דאין מנחה פחותה מעשרון ואח״כ בח] שחוליהו: מחליתה. משמע מחליתה של שלימה זו (ג) שלפניו: ומשני כי מלריך קרא להביא שלם למצוה בעלמא ולעולם אם קדשה לחנאין כמן מקודש ואינה יונאה שוב לחולין: והא חוקה כחיב בה. חק עולם לה׳ וגו׳ (ויקרא ו) ל]ם דמשמע מתוך שלם: אלא להביא עשרון שלם לא] מביתו. אבל לענין קידוש בכלי שרת אם רצה מקדש לחצאין: ודעתו להוסיף. להשלים עשרון כדאמרינן לקמן בפרק המנחות והנסכים (דף קג.) דאין מנחה פחותה מעשרון דהאומר הרי עלי חני עשרון מביח עשרון שלם: וחם חיתח. חביתין אינו קדוש: ושחטו. בשלמים טכתיב: פתח אהל מועד. בעורה וכיון שעורה כשרה כל שכן דהיכל לב] (שלם) כשר דלא תהא עזרה שהיא טפל חמורה מן העיקר. אלמא יליף היכל מעזרה: מלאים. שניהם מלחים סלת: אין מלאים. שהיו מלאים לג] ממש המזרקים סלת אלא מלאים כל העשרונות שקדשו בתוכו שלמים היו: ורב. דאמר במפרים לד] חלי עשרון שאינו קדוש:

 ל) ובחים סג. כ) לחמן טי.
 ב) לקמנן טי. ח"קו, ד) זכחים סג..
 ס) זכחים פח...
 ל) זכחים פח...
 ליק שמוחק רק חיבת כלומר
 ל"ל כן וכן משמע ברשיי
 דוכחים רף פח ע"ח ד"ה וחין
 מתקדשין ע"ש:..
 זכלם שתן וכלם מקדשן ע"ש", ז) כלא שמן רבלא (ברוכ בלא שמן שבן מלינו כיי. (ברוכ בלא שמן שבן מלינו כיי. (ברוכ בלא שמן שבן מלינו כיי. (בר) וקדק לא כשיק מ"ק, כו) ושם כדן, ל) ב"ק של מש", מ"ק, ל) ושם כדן, ל) ב"ק הקרם בתמחלו (תוקטיר והד"ל. ב"ק, כ) לבשחסרה ואפ"ה מכשיר אלמאל כי בליל, ב"ק, כ) ומבחיקן. "ב"ף, נו אולים ברוכלים ב"ף, כו עוולים ברוכלים לא לא מין בלא "מובחים", ב"ק היים לא מובחים המשורים היים לא מובחים, ב"ד", כו עוולים החולים ברוכלים ב"ד". ל"ק, **ע**) חוליהו מחליתה הד"ח. נ״ק, כ) דמשמע דוקא שלם כו׳. נ״ק, כ) כמיב פתח הד״א. נ״ק, ה) לא נמיר מחביתיו דחביתיו דיו כו'. ז"ק, ר) קדוש ולא כו'. ז"ק. ש) היא ולפי שמועה זו כו'. ז"ק. אמר קדוש אבל פחות מחלי עשרון לא אמר חדוש אבל ר"י ס"ל ראשוו אפילו במיעוט קמא קמא דמטו קדיש א"כ ר"י אית ליה דרבי יוחנן ורבי יוחנן ל"ל דרבי יוסי. צ"ק, ל) נ"א רב כר"י ס"ל ול"ל דר"י לאמר ראשון ראשון קדוש,

תורה אור השלם

שלשים ומאָה משְקַלָּה מוְרָק אֶחָד כָּטֶף שִׁבְעִים שֶׁקל בְּשֶׁקֵל הַקָּדֵש שַנִיהַם מִלְאִים סלַת בּלוּלָה בַשַּמֵן לִמִנְחַה:

הגהות הב"ח

(b) רש"י ד"ה משפרקה וכו" ללחר סילוק המצה נפרס: (c) ד"ה קודם קמילה וכו" ממנחה הס"ד וחח"כ מ"ה מנחה לא בריר לעולם מנחה: (ג) ד"ה מחלימה וכו' שלפניו הס"ד ולח"כ מ"ה למצוה

גליון הש"ם

תום' ד"ח מנחה כו' לפי שתלה הכתוב באהל מוער. עיין זבחים דף י ע"ב תוספות ד"ה כל:

שימה מקובצת

מן עד שלא פרקה. ללבונה ובזיכין: נפרס לתמה. נחסר לחמה: הלחם פסול ואינו מקטיר משום דאינו יכול להביא מתוך ביתו ולמלאות חסרון הלחם. הרגמ"ה: כן משפרקה. שהפריש קומצה דהיינו הבזיכין. הרגמ״ה: גן תהוי כמנחה שחסרה קודם קמיצה. אלא ש"מ דלא יליף ממנחה אבל מ"מ עד שלא פרקה נפרס לחמה הלחם פסול משום

עוד שם לחם הפנים וא״ת (מיהא) [כיון] דאמרת דלא יליף נחה איך אמרינן משפרקה נפרס לחמה פסול ומקטיר עליו כו׳ והלא זה לא ידעינן אלא משום די ממנחה שחסרו שירים בין קמיצה להקטרה דפסולה ומקטיר עליה הקומץ ואמאי והלא לא ילפינן ממנחה וי"ל כיון שראינו פסול קודם שפרקה מקרא דהיא מעתה נאמר להיכא שנפרס לאחר שפרקה דפסול ומקטיר עליו דמסחברא דאין לנו להשוותם אחר לקודם. תו"ח: ד) הא לא קשיא מנחה שחסרה קודם קמיצה לא בריר קומץ דידה והוי כמו שחסרה מן הקומץ והכא בלחם הפני" בריר קומץ דהבויכין (מנחה) [מונחים] לחוד והלחם לחוד. הרגמ״ה: ס) תיבות ברירה נמחק: ו) תיבת מעתה נמחק. ואע״ג דבריר קומץ דידה אלא תהו (מנחה) (מנותים) החוד והלחם לחוד. הרגמיה: פ) חיבות ביריה ביריה מנחק: ון חיבת מעתה נמחק. ואע"ג דבריר קומן דידה אל אחרי כשירים שחסרו ביר, הרגמ"ה: ון לאי פולנות אריה א) פו אנית קרושה לוזאצין, ציי חול לקמן (דף אד עד ייב) פו תא מנחה אודים רוצהי ין והא חוקה כחיב בה. עיין תוס' לקמן (דף עד ע"א): יש) הפריש חצי עשרון. למי שהי צייך להביא עשרון למנחה. הרגמ"ה: יע) ודעתו להוסיף ולהוקשלים העשרון. הרגמ"ה: יצן ואם איתא לילף מחברית! תימה דאש צמעא דהבא דדעתו להוסיף ואיל דהיעי האי דקאמר בסמוך ומ"בון הקעיר לה מאך קארי לה ויל" סיל למקשה דכן א) לישמצא דמחוך בחביתון כמו עמא דרעהי לחוקף: יון והאכר ש ד' יודונן. עיין זמחים (דף סג): שו) ולא יהא טפול חמור מן העיקר: שון מלאים אלא שלמים. כלומר שלא נאמר מלאים כששונה ש